

Skarżące twierdzą, że zaskarżony akt narusza obowiązujące reguły dotyczące klasyfikowania substancji chemicznych jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy na podstawie REACH. W uzasadnieniu swej skargi podnoszą cztery zarzuty, które są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-94/10 Rütgers Germany i in. przeciwko ECHA.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — Rütgers Germany i in. przeciwko ECHA

(Sprawa T-96/10)

(2010/C 113/98)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Niemcy), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republika Czeska), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dania), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, R. Cana, adwokaci, i P. Sellar, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu w części, w jakiej dotyczy on oleju antracenowego, pasty antracenowej;

— obciążenie ECHA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności, w części, decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów („ECHA”) (ED/68/2009) klasyfikującej olej antracenowy, pastę antracenową, numer

CAS 90640-81-6 (zwany dalej „olejem antracenowym — pastą”) jako substancję spełniającą kryteria określone w art. 57 lit. d) i e) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (¹) (zwanego dalej „REACH”), zgodnie z art. 59 REACH.

Na podstawie zaskarżonej decyzji, o której skarżące dowiedziały się z komunikatu prasowego ECHA, olej antracenowy — pasta został dołączony do wykazu 14 substancji chemicznych kandydackiej listy substancji wzbudzających szczególnie duże obawy w celu ostatecznego umieszczenia jej w załączniku XIV do REACH. W zaskarżonym akcie wskazano, że olej antracenowy — pasta sklasyfikowano jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy ze względu na to, że jest on substancją rakotwórczą, mutagenną i trwałą, a także wykazującą bardzo dużą zdolność do biokumulacji, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku XIII do REACH.

Skarżące twierdzą, że zaskarżony akt narusza obowiązujące reguły dotyczące klasyfikowania substancji chemicznych jako substancji wzbudzających szczególnie duże obawy na podstawie REACH. W uzasadnieniu swej skargi podnoszą cztery zarzuty, które są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-94/10 Rütgers Germany i in. przeciwko ECHA.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2010 r. — Meica przeciwko OHIM — Tofutown.com (TOFUKING)

(Sprawa T-99/10)

(2010/C 113/99)

Język skargi: niemiecki

Strony eingetragen für Waren

Strona skarżąca: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (Edewecht, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Russlies)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tofutown.com GmbH (Wiesbaum/Vulkaneifel, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 7 stycznia 2010 r. (sprawa R 63/2009-4);

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Tofutown.com GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TOFUKING” dla towarów z klasy 29, 30 i 32 (zgłoszenie nr 5 027 016)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „King” (znak towarowy nr 30 404 434), wspólnotowy znak towarowy „Curry King” (znak towarowy nr 2 885 077) i zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „Curry King” (znak towarowy nr 39 902 969), wszystkie trzy znaki towarowe zarejestrowane dla towarów z klas 29 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2010 r. — Nordzucker przeciwko Komisji

(Sprawa T-100/10)

(2010/C 113/100)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nordzucker AG (Braunschweig, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Niestedt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1193/2009⁽¹⁾;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

— zarzut dotyczący braku kompetencji Komisji do wydania rozporządzenia w sprawie opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze od 2002/2003 do 2005/2006, w ramach którego skarżąca twierdzi, że nie obowiązywała już podstawa prawna, na której Komisja oparła to rozporządzenie;

— zarzut naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, w ramach którego skarżąca twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie powinno być zostać wydane w ramach innej procedury, co oznacza, że naruszone zostały przysługujące Radzie i Parlamentowi uprawnienia do współdziałania;

— zarzut niezastosowania się do wyroku Trybunału z dnia 8 maja 2008 r. w sprawach połączonych C-5/06 i od C-23/06 do C-36/06, Zb.Orz. s. I-3231, Zuckerfabrik Jülich i in., w ramach którego skarżąca twierdzi, że w zaskarżonym rozporządzeniu przy obliczaniu wysokości opłat produkcyjnych Komisja samowolnie zmieniła także parametr „całkowitej kwoty refundacji”, mimo że parametr ten nie był przedmiotem analizy Trybunału;